

РЕШЕНИЕ

№ 623

гр. София, 26.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 05.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **6982** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл.172, ал.5 от ЗДвП.

Делото е образувано след изпращането му по подсъдност от Административен съд-Бургас, по депозирана жалба на „ЕВРОАУТОГРУП“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], кв.Л., [улица], представляван от В. Б. Б.-управител, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №23-0304-000115/09.05.2023 г. по чл.171, т.2а, б. "а" от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор към ОДМВР Б., РУ Н..

В жалбата се излагат доводи допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила от административния орган, издал оспорваната заповед. Според жалбата, заповедта е немотивирана и не са налице материалните предпоставки на чл.171, т.2а, б. "а" от ЗДвП, тъй като водачът е бил правоспособен. Моли съдът да отмени процесния административен акт и да присъди сторените по делото разноски.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ч., която поддържа жалбата. Моли за присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът – А. А. - полицейски инспектор към ОДМВР Б., РУ Н., не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд София - град, III-то отделение, 57-ми състав, след като обсъди

доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната заповед на „ЕВРОАУТОГРУП“ ЕООД е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. "а" от Закона за движение по пътищата „Прекратяване на регистрацията на МПС“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца, като са отнети 2 броя регистрационни табели и свидетелството за регистрация на процесното МПС. Според мотивите на заповедта, на 09.05.2023 г. в на кръстовището между общински път ЖТ [населено място] и ПГ 1-9 Е-87 203, 4КМ, с посока на движение от [населено място] към [населено място], водачът - българската гражданка А. В. Й. - Н. е управлявала лек автомобил „Порше К.“ с посочения рег. номер, като при проверката същата не представя валидно свидетелство за правоуправление на МПС (СУМПС). На основание чл.162, ал.1 от ЗДвП ѝ е съставен АУАН за извършено административно нарушение.

По преписката е приложено копие на издадено на А. В. Й. - Н. във Великобритания на 07.04.2020 г. и валидно до 06.04.2030 г. свидетелство за управление на МПС, валидно за категориите АМ, А1, А2, А, В1, В.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от лице, което има правен интерес. Разгледана по същество е основателна.

Оспорената заповед е в изискуемата по аргумент от чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, писмена форма и съдържа мотивите на издателя и за прилагането на принудителната административна мярка. Изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, във вр. с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за мотивираност е изпълнено, когато са посочени фактическите основания за издаването на административния акт и правната норма, която предвижда последиците от настъпването им. В конкретния случай подробно, ясно и конкретно са изложени обстоятелствата, които са послужили за основание на административния орган да приложи разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН, във вр. с чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП. Те са достатъчни, за да може да се осъществи съдебен контрол за законосъобразност на административния акт и същевременно неговият адресат да разбере причините, поради които е издаден и свързаните с тях правни последици.

Срокът на принудителната административна мярка е определен конкретно от административния орган и е в предвидения от закона минимум от шест месеца.

Настоящият състав намира, че от събраните по делото писмени доказателства, не се установява в хода на административното производство да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, представляващи отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК.

Оспорената заповед, обаче е материално незаконосъобразна. Издадена е на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП. Разпоредбата предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство за срок от шест месеца до една година на собственик, който управлява МПС без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или

по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс.

Видно от изложеното в мотивната част на заповедта, административният орган е приел, че е налице хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. "а", пр. 2-ро – адресатът на заповедта е собственик на МПС, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице обстоятелствата по тази разпоредба, а именно - не притежава валидно СУМПС за управлението му.

От приложените писмени доказателства безспорно е установено, че водачът притежава валидно към датата на проверката със свидетелство за управление на МПС, издадено на 07.04.2020 г. в Обединено кралство Великобритания, със срок на валидност 06.04.2030 г., включително за категорията на процесния лек автомобил.

Чл. 162, ал. 1 от ЗДвП предвижда, че българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната. По аргумент от изложеното, СУМПС на български гражданин, издадено в чужбина е валидно при следните алтернативно предвидени хипотези: 1. негов издател е държава, договаряща по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията; 2. издадено е от държава, договаряща по договор относно статута на техните въоръжени сили при условията на чл. IV, б. "а" от него; 3. СУМПС е придружено от легализиран превод на български език; 4. СУМПС е международно и отговаря на изискванията на приложение № 7 към Конвенцията за движението по пътищата; 5. СУМПС е издадено от държава-членка на Европейския съюз, или от друга държава – страна по споразумението за Европейското икономическо пространство или от Конфедерация Швейцария.

В случая СУМПС на А. В. Й. - Н. е издадено на 07.04.2020 г. от Обединено кралство Великобритания. Към момента на издаването му е влязло в сила Споразумението за оттегляне /в сила от 31.01.2020 г./ и държавата – издател е била държава-членка на Европейския съюз. СУМПС съответства напълно на приложение № 1 към Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на съвета от 20.12.2006г. относно свидетелствата за управление на превозни средства. По силата на Споразумението за оттегляне, тя е приложима и във Обединено кралство Великобритания до края на преходния период - 31.12.2020 г. От това следва, че до 31.12.2020 г. страните-членки на ЕС и Обединено кралство Великобритания взаимно признават, издадените от тях СУМПС.

След този период е приложима Конвенцията за движението по пътищата, подписана във В. на 08.11.1968 г. Договарящи страни по нея са както Република България, така и Обединено кралство Великобритания. Затова, за да бъдат признати у нас издадените след 31.12.2020 г. от Обединено кралство Великобритания СУМПС трябва да съответстват на приложение № 6 към Конвенцията за движението по пътищата. Приложение № 6 към Конвенцията и приложение № 1 към Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на съвета от 20.12.2006г., макар и различаващи се визуално, включват като задължителни реквизити напълно идентични данни и информация.

Преценката за валидност на СУМПС, издадени от Обединено кралство Великобритания преди 31.12.2020 г. със срок, изтичащ след тази дата, е предоставена на всяка отделна държава – членка на ЕС. В този смисъл е Известие относно

пътуването между Европейския съюз и О. кралство след края на преходния период от 02.12.2021г., общодостъпно на адрес: https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/file_import/travelling_bg_7.pdf в т. б. 1 от същото е препоръчано на притежателите на свидетелства за управление на МПС от О. кралство, които планират да шофират в Европейския съюз, да се свържат с отговорните органи на държавата членка във връзка с правилата за признаване на свидетелствата за управление на МПС. На официалната електронна страница на Министерство на вътрешните работи на Република България, в раздел Б./ <https://www.mvr.bg/>, е общодостъпна информация, според която след изтичане на преходния период в Република България СУМПС, издадено от О. кралство, ще бъде признавано като СУМПС, издадено от държава, която е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата от 1968 г. и отговарящо на изискванията на приложение № 6 към нея.

Република България в действащото си законодателство няма разпоредба, която да изключва валидността на издадените преди 31.12.2020 г. от Обединено кралство Великобритания СУМПС, чийто срок все още не е изтекъл. Напротив в съответствие с Известие относно пътуването между Европейския съюз и О. кралство от след края на преходния период от 02.12.2021г. и в изпълнение на принципите за последователност и предвидимост по чл. 13 от АПК, компетентният и орган – Министерство на вътрешните работи е огласил публично, че тези СУМПС ще се третираат като издадени от държава, която е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата от 1968г. и отговарящи на изискванията на приложение № 6 към нея. Посоченото изпълва едно от алтернативно предвидените условия на чл.162, ал.1 от ЗДвП за признаване валидността на СУМПС, издадено от друга държава.

В настоящия случай свидетелството за управление на МПС на водачът на лекия автомобил е издадено от Обединено кралство Великобритания на 07.04.2020 г. и е със срок на валидност до 06.04.2030 г., затова по силата на Споразумението за оттегляне, Известие относно пътуването между Европейския съюз и О. кралство от след края на преходния период от 02.12.2021г., официално обявление на МВР по силата на чл. 13 от АПК и на основание чл. 162, ал. 1 от ЗДвП, е валидно свидетелство за управление на МПС за категориите, посочени в него на територията на Република България.

Предвид изложеното, не е била налице предпоставката на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП за издаване на оспорената заповед. Същата е материално незаконосъобразна и следва да се отмени.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него съдебни разноси в общ размер 1250 /хиляда и петдесет/ лева, от които 50 лв. държавна такса и 1200 лв.адвокатско възнаграждение.

На основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, III-то отделение, 11 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ЕВРОАУТОГРУП“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], кв.Л., [улица], представляван от В. Б. Б.-управител, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №23-0304-000115/09.05.2023 г. по чл.171, т.2а, б. "а" от ЗДвП, издадена от полицейски

инспектор към ОДМВР Б., РУ Н..

ОСЪЖДА ОДМВР Б. да заплати на „ЕВРОАУТОГРУП“ ЕООД сумата от 1250 /хиляда и петдесет/ лева разноски по делото, от които 50 лв. държавна такса и 1200 лв. адвокатско възнаграждение.

Решението на основание чл. 172, ал. 5, изр. 2 – ро от ЗДвП не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ